

Měsíc únor jsme zaměřili na téma boje proti rakovině

Snad každý z nás najdeme ve svém okolí člověka, který se potkal s rakovinou. O tématu se hojně mluví, statistiky jsou alarmující. Přesto stále věnujeme nedostatečnou pozornost prevenci.

V rámci charitativního kalendáře jsme zaměřili měsíc únor právě tématu boje s rakovinou. Naskytla se nám jedinečná příležitost podpořit vydání charitativní fotografické knihy paní Ivany Dostálové „The stories behind hospital walls“, která zachycuje atmosféru onkogynekologického oddělení Všeobecné fakultní nemocnice v Praze. Částkou 70.000,- Kč jsme přispěli na vydání této knihy. Výtěžek z prodeje bude určen pro pořízení nového ultrazvuku, který výrazně zvýší úspěšnost odhalení zákeřných onemocnění v raném stádiu.

Pokud bychom měli blíže představit Ivanu Dostálovou, zaplnili bychom rozhodně několik stran. Je bioložkou, endokrinoložkou, bojovnicí proti anorexii, členkou správní rady nadačního fondu Hippokrates, fotografkou, umělkyní, autorkou knih, matkou, inspirativní a houževnatou ženou. I z krátkého setkání s ní cítíte její nasazení pro dobrou věc. Načerpejte trochu z její energie a inspirace na www.ivana.dostal.eu.com.

S Ivanou jsme se sešly proto, abychom zjistily trochu více o tom, co stojí za vydáním její nové knihy. Kniha, která je i beze slov plná nejsilnějších emocí a přitom zůstává citlivá a respektující intimitu daných okamžiků.

Ivano, myšlenka Vaší fotografické knihy nás zcela uchvátila. Od samotného tématu přes příběh, kterým kniha provází. Co vlastně bylo inspirací a impulsem pro její vytvoření?

Myslím, že první podvědomá myšlenka na vznik knihy přišla již v době, kdy jsem poprvé vstupovala do budovy „U Apolináře“, čekala jsem svého druhého syna a mé kroky mířily na Porodnické oddělení. Již tehdy mi naprosto učarovala zvláštní atmosféra budovy a její architektonická krása. Do budovy jsem shodou okolností vstupovala znovu o pár let později pracovně, tentokrát mé kroky vedly na opačnou stranu – na Onkogynekologické oddělení pana profesora Cibuly, když jsem byla laskavě pozvána, abych zasedala ve správní radě Nadačního fondu Hippokrates. V té době jsem sama procházela velkou životní zkouškou, kdy jsem za poměrně dramatických okolností ztratila třináctiletou neteř a nebyla jsem najednou tím člověkem, kterým jsem bývala dříve. Po více než deseti letech vědecké práce v oblasti endokrinologie, ve které jsem se specializovala na klinický výzkum u pacientek s mentální anorexií, jsem se rozhodla na nějaký čas z vědy odejít, abych se byla schopná vyrovnat s tím, co se stalo. Po bližším seznámení se s oddělením pana Prof. Cibuly jsem si přála vytvořit něco hlubokého a opravdového s nadčasovou hodnotou, čímž bych mohla podpořit prevenci onkogynekologických onemocnění, zajímalo mě, jak bych mohla vyjádřit osobním způsobem náladu budovy, ve které se, jen pár desítek metrů od sebe, lidé rodí, uzdravují i umírají. Zároveň jsem si přála zachytit neskutečné úsilí a profesionalitu lékařů, emoce a příběhy, které umí napsat jenom život sám, a které se slovy popisují jen těžko. A tak vznikla kniha THE STORIES BEHIND HOSPITAL WALLS. Ráda bych na tomto místě poděkovala všem lékařům, sestřám i pacientkám za vstřícnost, trpělivost a úžasnou spolupráci, bez které by kniha nemohla vzniknout. Děkuji za všechna mimořádná lidská setkání, která ve mně zanechala nesmazatelnou stopu.

Dokáží si představit, že pohyb v nemocnici na oddělení, kde padají často velmi vážné diagnózy, může být opravdu náročný. Jak jste při focení toto prostředí vnímala?

Jednoduše řečeno bylo prostředí fascinující. Přes omezené podmínky panuje v pracovním týmu neuvěřitelně dobrá nálada a atmosféra klidu a důvěry. Také pacienti lékařům naprosto důvěřují. I

v závažné fázi onemocnění zde panuje naprostý klid a pohoda. Stejnou důvěru projevoval tým i mně, čehož si nesmírně vážím. Právě tuto lidskost jsem chtěla zpracovat. Neexistuje tu místo pro nafoukanost („já jsem lékař, já jsem víc“). Neuvěřitelná profesionalita, nasazení bez známek únavy, neustále dobré naladění. Byl to pro mě neskutečný zážitek propojení profesionality a lidskosti.

Z Vašich slov cítím obrovskou inspiraci, ať už lidsky, ale také z manažerského hlediska. Snažím se propojit obrázek lékaře profesionála v pomáhající profesi a manažera v komerční sféře. Myslím, že bez ohledu na prostředí, nebo možná právě s ohledem na něj, se máme co učit.

Co si, Ivano, od vydání knihy slibujete?

Vedle praktického dopadu, tj. že prodej knihy přinese Nadačnímu fondu a tím Onkogynekologickému oddělení VFN finanční prostředky, které přispějí k plnění cílů Nadace, bych si ze srdce přála, aby kniha vedla k hlubšímu zamyšlení se nad onkogynekologickým tématem. A to i ve smyslu, že onkologické onemocnění představuje dlouhou cestu, která i v případě vyléčení ovlivní naši životní cestu i nás samé. Přála bych si, aby kniha vedla k uvědomění si důležitosti gynekologické prevence, a aby čtenářům otevřela srdce tak, aby si i v dnešní uspěchané době našli čas na to se zastavit a sami sobě i svým blízkým připomenout opravdové lidské a životní hodnoty, v jejichž čele by mělo stát naše fyzické a duševní zdraví a péče o něj, pokora, láska a dostatek času věnovaný lidem, které milujeme.

To jsou upřímně hřejivé cíle. Z našeho společného rozhovoru vyplynulo, že i dnes stále velmi málo lidí věnuje pozornost dostatečné prevenci. Každého z nás se může toto téma týkat. Bez ohledu na věk a pohlaví, rodinou anamnézu či životní styl. Napadá Vás něco dalšího, čím byste podpořila důležitost prevence?

Jen velice málo lidí předem uvažuje o kompletních dopadech nemoci. Potkala jsem se s mnohými lidskými příběhy, kdy onemocnění dostalo pacienta i jeho rodinu až na hranici chudoby – představte si mladou ženu s dvojčaty, která v průběhu dlouhodobé a finančně náročné léčby pobírá pouze invalidní důchod, partner ji právě z důvodu nemoci opustil, je jen logické, že má obrovský problém uživit sebe a své děti. Takové případy se snažíme podpořit a dále je napojit na Dobrého anděla. Přesto, mnoho pacientů zůstává „neviditelnými“ – zůstávají sami se svou nemocí, bez prostředků, často si tak sáhnou na úplné dno. Je důležité prevencí rozumět nejen včasné odhalení samotné nemoci, ale také vyvarování se podobných extrémně náročných situací.

Pokud mají naši zaměstnanci zájem o tématu se dozvědět více, ať už k prevenci, léčbě nebo jiným otázkám, kam byste je odkázala?

Mnoho informací je přímo na stránkách naší Nadace Hippokrates <https://www.nadace-hippokrates.cz/> a dále bych odkázala na www.onkogyn.cz kde naleznete užitečné informace o diagnostice i léčbě, nejčastější otázky, poradny lékařů dle různých témat a kontakty na špičkové odborníky.

Na závěr se snad hodí dodat, že toto téma není zdaleka jen tématem žen. Přímo i nepřímo se týká také mužů... synů, manželů, tatínků! Nepodceňujte proto prevenci!

Ivano, moc Vám děkujeme za inspirativní setkání a přejeme, aby se Vaše kniha potkala s těmi, kteří díky ní začnou být k tématu onkologických onemocnění více pozorní a současně začnou věnovat více času a zájmu svému vlastnímu zdraví a prevenci.

Hodně úspěchů ve Vašich dalších projektech a těšíme se na příští spolupráci!

Martina Navrátilová a Markéta Svatošová

Podpora vydání knihy Ivany Dostálové je pouze začátkem spolupráce s nadačním fondem Hippokrates, který podporuje aktivity Onkogynekologického centra Fakultní všeobecné nemocnice v Praze.

V dalších měsících se chceme výrazně více zaměřit na téma osvěty a prevence nádorových onemocnění a těšíme se tak na spolupráci právě s Nadací Hippokrates.